

V sosednji sobi je medtem razlagal Lomnik:

„Zdaj naj se izkaže, koliko je v tebi goljufije!“ Silil je vanjo in ni odjenjal.

Zjutraj je obiskala Lomnika Matilda. Pisač je spal, o hčeri pa ni bilo sledu. In kakor je mati jokala in kakor je oče klel — o hčeri nista mogla zaznati drugega nego to, da jo je vzela noč.

„V Dravo je šla“, so rekli nekateri. In eno in drugo so si še pravili ljudje med seboj, da je Matilda prejkala marsikatero noč. Včasih je pravil kdo, da jo je videl eden ali drugi njegovih znancev v Celovcu v takem in takem kraju.

Tomi je hodil sključen in star, Matilda si je pulila lase, medtem ko je začejala Tini svoje žalostno romanje po svetu — — —

IGO GRUDEN:

POD ŠEMPOLAJEM.

Ženté sopara dviga se nad školje —
samó škržakov monotoni glasi
od vsepovsod se trgajo počasi,
kot suhi listi plavajo čez polje.

Na koncu njive legel v travo vol je,
ob njem počiva kmet, zavzdihne včasi;
že poldne odzvonilo je na vasi,
utrujen svet in duša je brez volje.

Še muren spi; ne oglasi se ptica;
kobilice vzduh strižejo po travi;
od Šempolaja dol hiti kmetica,

z bariglo v roki, z jerbasom na glavi
gre bosa čez vrzel — in topla v lica
zakliče vsa zasopla po daljavi.

